

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/14/2021
Identifikačné číslo spisu: 1717207472
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1717207472.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1) H. G., bývajúci v H., M. P. č. X, 2) C. G., bývajúca v H., M. P. č. X, 3) O.. H. G., bývajúci v H., R. č. XX, všetci zastúpení Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej č. 14, Bratislava, proti žalovaným: 1) UniCredit Leasing Slovakia, a.s., so sídlom v Bratislave, Šancová č. 1/A, zastúpená Nosko & Partners s. r. o., so sídlom Podjavorinskej č. 2, Bratislava, 2) U9, a.s., so sídlom v Bratislave, Zelinárska č. 6, zastúpená STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Dunajská č. 15, Bratislava, 3) ALKO, s.r.o., so sídlom Vínice č. 293, Svätý Jur, zastúpená Advokátska kancelária ANDRAŠOVIČ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Lermontovova č. 14, Bratislava, o neplatnosť dražby, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 39 C 51/2017, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2020, sp. zn. 7 Co 88/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1) až 3) majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. júla 2020, sp. zn. 7 Co 88/2020 uznesenie Okresného súdu Pezinok z 13.8.2019, č. k. 39 C 51/2017-454, v spojení s uznesením Okresného súdu Pezinok z 2.10.2019, č. k. 39 C 51/2017-496 zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie, ktoré odôvodnili dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 420 písm. f) CSP. Podľa ich názoru postupom súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žiadali, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

3. Žalovaní 1) až 3) vo svojich vyjadreniach k dovolaniu žalobcov žiadali, aby odvolací súd dovolanie žalobcov ako neprípustné odmietol alternatívne ako nedôvodné zamietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas naň oprávnenými osobami zastúpenými advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), sa zaoberal bez nariadenia pojednávania prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov 1) až 3) je potrebné odmietnuť.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

6. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak konanie trpí niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a) až f) tohto zákonného ustanovenia.

7. Spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP je, že musí ísť o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté, pričom súd rozhoduje vo veci samej rozsudkom (§ 212 ods. 1 CSP). Rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je rozhodnutie, po vydaní ktorého sa vec s konečnou platnosťou ukončí, súd už ďalej vo veci samej nekoná a nerozhoduje. Ak dovolatelia vyvodzujú prípustnosť (a súčasne dôvodnosť) dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd musí najskôr posúdiť, či sa dovolaním napáda rozhodnutie vo veci samej, prípadne rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

8. Žalobcovia 1) až 3) dovolaním napadli uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2020, sp. zn. 7 Co 88/2020, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie uznesením z 13. augusta 2019, č. k. 39 C 51/2017-454 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4 Cbi 22/2016.

9. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení.

10. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku kasácie prvoinštančného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje. Navyše v uvedenom prípade bolo predmetom odvolacieho prieskumu rozhodnutie o prerušení konania v zmysle § 164 CSP.

11. Tieto právne názory vyplývajú z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. januára 2017, sp. zn. 3 Cdo 236/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2017 vo veciach občianskoprávných pod poradovým číslom 19 (ďalej aj rozhodnutie „R 19/2017“) ako aj z odbornej právnickej literatúry (Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355).

12. Dovolací súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. Dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľmi namietanej procesnej nesprávnosti.

13. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.